

03
נתינה
אכר צור סעידי

אחים
לנצח
הפכים
דיכרון
למורשת

OLAMI MENTORSHIP

צורי - אדם שכולו נתינה

צורי - ילד שכולו אהבה, נער שכולו הבנה, אדם שכולו נתינה. כל מי שדרכו הצטלבה בדרכך זכה לחיוך מאיר, מילה טובה, עזרה קטנה או גדולה, ידעת לתת את התחושה שיש מי שדואג לך, יש מי שיעזור לך, ובעיקר יש מי שידע להקשיב וידע להביט, ויש לו את התבונה לדעת מה ואיך לסייע, לעזור בלי להשתלט, לתמוך ולהישאר מכבד, להגיד את המילה הנכונה, לתת כתף חסונה.

**את הפרק הזה הקדשנו לתכונה שכל כך אפיינה את צורי
הרצון והידע לתת.**

המון סיפורים סופרו על צורי ועל יכולת הנתינה המופלאה שלו ניסינו לבחור את אלו המתארים נקודות מיוחדות, מקווים שלא טעינו.

כַּחַּ הַנְּתִינָה

"כַּאֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם, עָשָׂהוּ לְנוֹתָן וְנוֹטֵל, כַּחַּ הַנְּתִינָה הוּא כַּחַּ עֲלִיּוֹן מִמְּדוֹת יוֹצֵר הַכֹּל - בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא מְרַחֵם וּמִיִּטִּיב וְנוֹתָן מִבְּלִי קִבֵּל דְּבָר בְּתַמוּרָה, הֵן לֹא יַחְסֹר לוֹ [=לְאֱלֹהִים] כָּלוּם... וְכִכָּה עָשָׂה אֶת הָאָדָם כִּפְתוּב בְּצֵלֶם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת הָאָדָם כִּי יוּכַל לְרַחֵם וּלְהִיטִיב וּלְתַן".

"אֲבָל כַּחַּ הַנְּטִילָה הוּא אֲשֶׁר יִתְאַוֶּה הָאָדָם לְמִשְׁךְ אֱלֹהֵי אֶת כָּל הַבָּא בְּתַחֲמוֹ כַּחַּ זֶה הוּא אֲשֶׁר יִקְרְאוּהוּ בְּנֵי הָאָדָם "אֶהְבֵּת עֲצָמוֹ" וְהוּא שׁוֹרֵשׁ כָּל הַרְעוֹת".

(הרב אליהו דסלר, מכתב מאלוהו – חלק א עמ' 32)

”

איילת אמא של צורי מספרת: לצורי היתה חולשה מגיל צעיר מאד, צורי לא היה מסוגל לראות לידו אדם שחסר לו משהו, כבר בהיותו ילד בגינת השעשועים, אם ראה צורי אדם יושב בדד על ספסל, אף אם לא היה לצורי שום הכרות מקדימה איתו, מייד רץ לשוחח איתו, להפיג את בדידותו. תכונה זו ליוותה אותו לאורך כל חייו, כנער מתבגר דאג לצרף ל"חבורה" ילד שזה עתה עבר לגור באיזוה, וכסטודנט ידע לתמוך בצעירים הסובלים מחבלי קליטה...

“

מה העזרה הכי גדולה שאני יכול להעניק לאחר, עזרה פיזית או עזרה נפשית?

אדם לבואו עיני

לבן שנים מחלב

"אמר רבי יוחנן: "טוב המלבין שנים לחברו [=שגורם לחברו שישמח וישחק ויראו השנים] יותר ממשקהו חלב, שנאמר: 'לבן שנים מחלב', אל תקרי לבן שנים אלא לבון שנים". נתאר לפנינו איזה הנאה גורם אדם לחברו בשעה שהוא משקהו חלב, ובפרט בזמן שחברו מעלה מצמאון וקר לו, והוא בא ומשקה אותו חלב חם ומרוה. ואם נראה אדם שמשכים כל יום בבקר וחוזר עד הערב על בתי העניים והחולים ומשקה אותם חלב, כמה נעריך את האדם הזה ובאלו תארים של טוב ומטיב נכתיר אותו. הרי לא נמצא כדגמתו.

והנה באים חז"ל ומגלים לנו שיש לכל אדם היכלת ובלי טרחה יתרה לגמל חסד עם חבריו במדה עוד יותר גדולה, והיא להלבין להם שנים ולהראות להם פנים מאירות ומסבירות, כי הנעמה זו גדולה יותר מהשקאת חלב".

(אור הצפון חלק א - מאמר "המלכת את חברך")

אבן שנים מחלב

רבים רוצים לעזור. מעטים יודעים איך לעשות את זה בצורה מדוייקת.

”

סבא של בן דוד של צורי נפטר. יפתח, אחד מבני הדודים לקח את הפטירה מאד קשה. צורי איכשהוא שמע מזה, וכדרכו, בשקט בלי צלצולים, בתוך האבל הכללי של כל המשפחה, צורי זיהה את הצורך המיוחד של בן הדוד, ושלח לו בווטסאפ קצר את המילים המדויקות שיעזרו לו.

“

הנתינה הנכונה היא לא סתם לתת, הנתינה חייבת להיות מושכלת, מתוך הבנה אמיתית בחוסר והדרך למלא אותו.

"אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל" (תהלים מא) [דל=האדם הנזקק].
אָמַר רַבִּי יוֹנָה: אֲשֶׁרִי נוֹתֵן אֶל דָּל - אֵין כְּתוּב כָּאֵן, אֶלֶּא
אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל [=פועל בשכל] אֶל דָּל, הָוִי [=היה] מְסַתְּכֵל בּוֹ
הֵיאֵךְ לְזָכוֹת עִמּוֹ".

(ילקוט שמעוני תורה פרשת בהר רמז תרסה)

"אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל", שֶׁהוּא שָׁם שֹׁכֵל וְהֵבִין אֶל צָרָךְ
הַדָּל [=האדם הנזקק] וְאֵיךְ יוֹעִילָהּוּ [=יועיל לו]"

(אלשיך שמואל א פרק יח)

שלכיל אל דל

להצליח לתת בלי שהמקבל ירגיש נתמך

”

אמבר מספרת: צורי – שכל כך אהב לתת, ידע גם איך לתת. הוא ידע לתת בלי להפוך את השני לנתמך או לנזקק. הוא ידע את המינון המדוייק לתת לשני את הדחיפה הקטנה שתעזור לו להתניע, ועדיין המקבל יישאר עצמאי. סבתא של צורי נפגעה בתאונת דרכים, בעקבות כך נפגעו חלק מהיכולות שלה, ואפילו את עוגת הגבינה המיוחדת - הסמל המסחרי ומקור לגאווה של סבתא, היא התקשתה להכין. צורי כמובן לא ויתר, יום אחד הוא נסע עם אמבר לסבתא, ויחד איתה הכינו את העוגה, כשצורי מקפיד לתת לסבתא לנהל את העסק, כך שתוכל לצאת עם ההרגשה שאכן היא הכינה את העוגה.

“

צ'י, סבתא ומעוז

חבר שלי פשט את הרגל. בפני עומדות שתי אפשרויות:

ב.
להלוות לו 100,000 ₪
בתנאי שישקיע אותם
בפיתוח עסק, ויחזיר לי
אותם עוד שנה.

א.
להעניק לו מתנה
100,000 ₪
שיהיה לו איך
לגמור את החודש.

מה האפשרות היותר מוסרית לדעתך?

אל תתן לו דג, תשאיל לו חכה. הצורה הכי טובה לעזור לאחרים היא: לתת לאחר את היכולת להתפרנס לבד ולהיות עצמאי.

”

אמבר מספרת: אני מורה ליוגה ופתחתי עסק עצמאי לפני כשנה וחצי. בתחילת דרכי לימדתי במרחבים פתוחים (גינה שלנו ושל ההורים שלי) כשהתקרר החורף, התלבטתי לאן לקחת את העסק מעכשיו - האם להשכיר סטודיו או אולי לעבור ללמד בסטודיו אחר.

שאלתי אותו מה לדעתי אוכל לעשות בימי גשמים.

צורי שמע את הדילמות שלי וחשב על זה בכובד ראש. יום אחד הגיע אליו עם רעיון, "אני אבנה לך סטודיו כאן במושב" הייתי המומה מהנחישות וגודל הפרויקט שהחליט לקחת על עצמו.

אמרתי לו שזה מלחיץ אותי, שאני לא יודעת אם זה שווה את ההשקעה הכספית, העסק עוד היה בתחילת דרכו וזה הרגיש לי צעד גדול. צור בנינוחות שלו אמר לי "גם אם המרחב הזה יהיה רק עבורך לתרגול, אני אהיה מאושר"

מפה לשם הוא הלך ובדק על אפשרויות ובחר להזמין אוהל גדול במשך שבועיים עבד בעצמו ליצור פרקט שיהיה ישר ועל בניית היסודות וההקמה ובזכותו העסק שלי גדל אל תוך הסטודיו הזה.

“

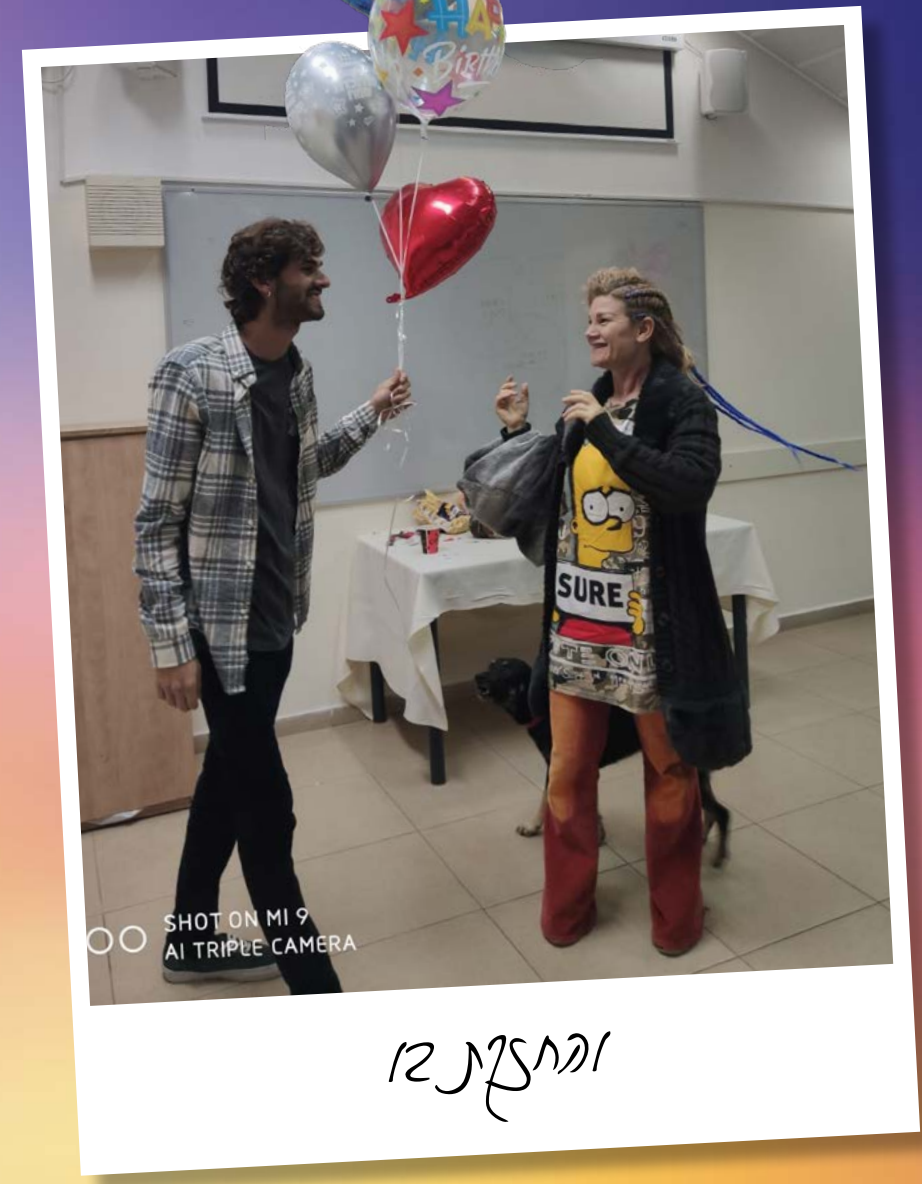

מפיקת ומאזנת לצדכי צנע

וְהַחֲזִיקָתָּ בּוֹ... וְחֵי עֵמָךְ.

”שְׂמֵנָה מַעֲלוֹת יֵשׁ בַּצְדָּקָה זֶה לְמַעַלָּה מְזוֹ, מַעֲלָה גְדוֹלָה שְׂאִין לְמַעַלָּה מִמֶּנָּה, זֶה הַמַּחֲזִיק בַּיָּד יִשְׂרָאֵל שְׂמָךְ. [=שְׂנֵהִיָּה עֲנִי] וְנוֹתֵן לוֹ מַתָּנָה אוֹ הַלְוָאָה אוֹ עוֹשֶׂה עֲמוֹ שְׂתַפּוֹת אוֹ מְמַצִּיא לוֹ מְלֶאכֶה כְּדֵי לְחַזֵּק אֶת יָדוֹ עַד שֶׁלֹּא יִצְטָרֵךְ לְבָרִיּוֹת לְשֹׂאוֹל. וְעַל זֶה נֶאֱמַר וְהַחֲזִיקָתָּ בּוֹ גֵר וְתוֹשֵׁב וְחֵי עֵמָךְ כְּלוֹמַר הַחֲזִיק בּוֹ עַד שֶׁלֹּא יִפּוֹל וְיִצְטָרֵךְ.”

(רמב"ם מתנות עניים פרק ז)

זמית 12

בדיבור, במעשה, במחון.

”

צורי – אין ספור סיפורים של נתינה
בדיבורים: מעודדים מכילים ומחכימים.

במעשים: בעזרה לכל מי שרק ביקש

ובממונו: מי לא התארח בבית המיוחד הזה, יום ההולדת
של הבן דוד של אח של החברה של... והחבר של הידידה
של... כל אירוע חברתי שחיפש מקום טוב... כולם התקבצו
לבית המיוחד הזה.

כל מכר וידיד שחיפש הפוגה מחיי העיר הסואנים - בית
משפחת סעידי היה תמיד הכתובת.

החסד ליווה את צורי מימי ילדותו ועד רגעיו האחרונים, עת
תמך בחבריו הפצועים, עד שהשיגוהו כדורי המרצחים...

“

עם מכרם מאחון

צידה לדור

"וְכַאֲשֶׁר תִּקְוֶה מִן הַסֵּפֶר תַּחֲפֹשׂ בְּאֲשֶׁר לְמַדָּתְ אִם
יֵשׁ בּוֹ דְבָר אֲשֶׁר תּוּכַל לְקַיְמוֹ".

(אגרת הרמב"ן)

אז מה אני למדתי מצורי?

את מה אנסה ליישם?

האם אביט קצת יותר אל האחר?

האם אנסה להשכיל אל דל?

מְשַׁנָּה לְנִשְׁמָה

מה חשבתם ברגע הראשון?

אם היו מבקשים מאיתנו להגדיר את התכונות הבאות, סביר להניח שזה מה שהיינו עונים:

חכם - מי שכולם יכולים לקבל ממנו הכוונה והדרכה.

גיבור - איש אמיץ שמסוגל להילחם ללא חת.

עשיר - אדם עם הרבה מאוד כסף.

מכובד - אחד שכולם מכבדים אותו.

במפתיע, המשנה מגדירה כל אחת מתכונות אלו באופן הפוך ממה שהיינו מצפים.

מדוע?

מה מבקשת המשנה ללמד אותנו על תכונות באופן כללי ועל התכונות הללו באופן מיוחד?

מוזמנים להעמיק ולפתח שיח לאור המצגת 'משנה לנשמה' באתר אחים לנפש

achimlanefesh.org.il/series/ml

"בן זומא אומר:

איזהו חכם? הלומד מכל אדם, שנאמר (תהלים קיט, צט): "מכל מלמד השכלתי, כי עדותיך שיחה לי".

איזהו גבור? הכובש את יצרו, שנאמר (משלי טז, לב): "טוב ארך אפים מגבור, ומשל ברוחו מלכד עיר".

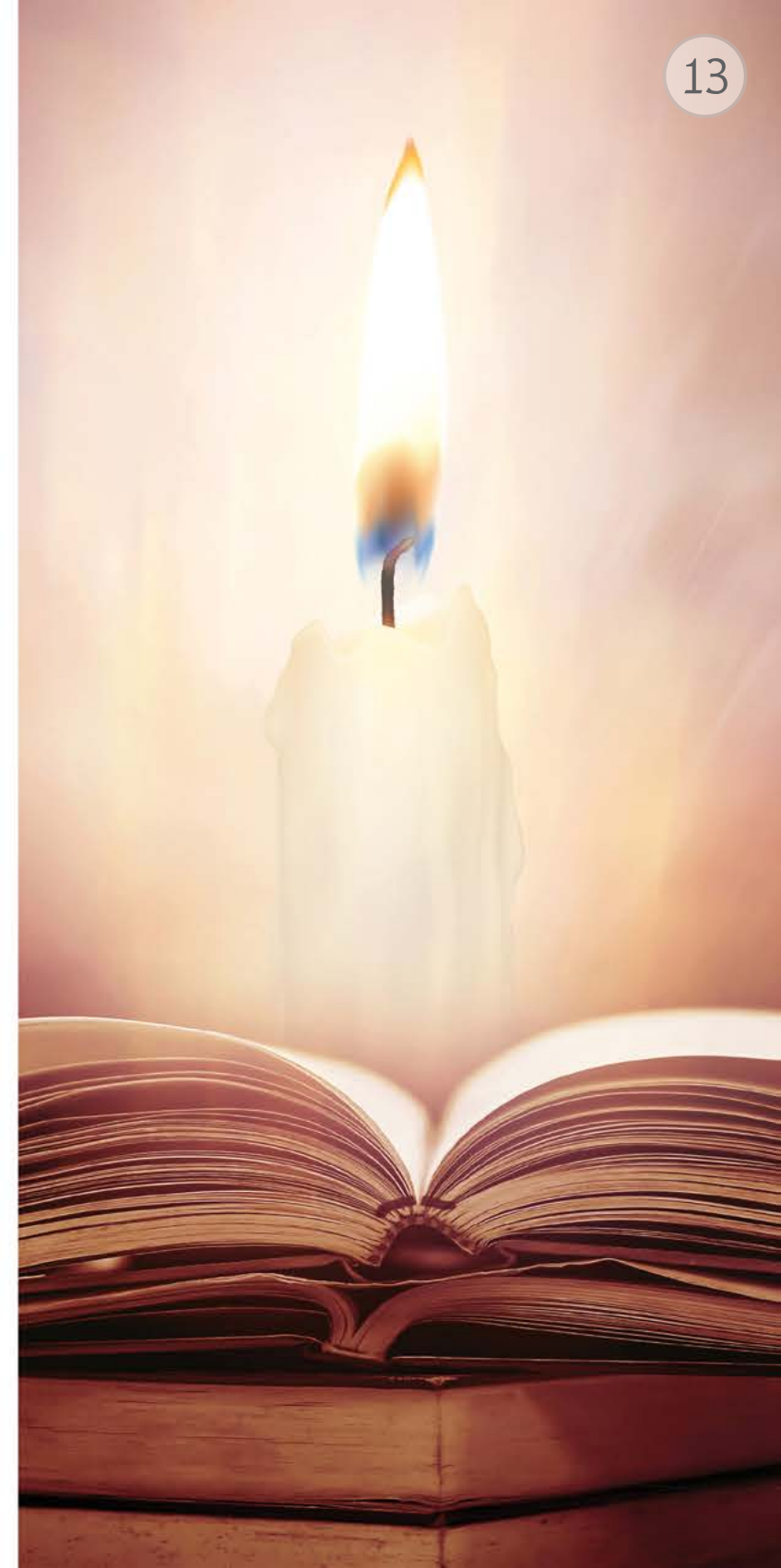
איזהו עשיר? השמח בחלקו, שנאמר (תהלים קכח, ב): "יגיע כפיה כי תאכל,

אשריך וטוב לך". "אשריך, בעולם הזה; וטוב לך", לעולם הבא.

איזהו מכבד? המכבד את הבריות, שנאמר (שמואל א ב, ל): "כי מכבדי

אכבד, ובזי יקלוי"

(אבות, פרק א' משנה ו')

להצטרפות
ולחומרי אימון
נוספים סרקו
והיכנסו לאתר
אחים לנפש

אחים
לנפש

© כל הזכויות שמורות ל'אחים לנפש'

OLAMI MENTORSHIP

